

תפ"ח 24051/08/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 24051-08-13 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני בעניין:	כב' השופט ברוך אזולאי מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד לימור אחרק מפמ"ד נגד פלוני (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד רוני יאיר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר הסדר טיעון, בעבירות של נסיון לחבלה בכוונה מחמירה ומעשי פיזיות ורשלנות כמפורט בכתב האישום המתוקן שהוגש בקשר לכך.

העובדות על פיהן הורשע היו כי הנאשם והמתלוננת היו גרושים מאז מאי 2010, ולהם שלוש בנות, האחת ילידת 1994 והשתיים האחרות ילידות 2005.

בעקבות פניית המתלוננת להוצאה לפעל בענין מזונות הבנות, החליט הנאשם לפגוע במתלוננת, לשם כך הצטייד באבקת חומר רעיל מאוד, שמגע איתו בעור והעיניים עלול לגרום לנזק בריאותי ושאיפתו עלולה לגרום למוות, כאשר רעל זה אינו מוכר לרוב הרופאים, והוא הורכב במיוחד על ידי הנאשם שהינו בעל השכלה בכימיה.

בחודש יוני 2013, החדיר הנאשם את הרעל הנ"ל לכדור שוקולד והניח אותו בקופסת שוקולד שאותה השאיר על שולחנה של המתלוננת במקום עבודתה, המתלוננת טעמה מאותו שוקולד, הרגישה טעם מר, ירקה אותו מפיה וביקשה משני חברים לטעום מהשוקולד ואף הם טעמו ממנו, וגם הם הפסיקו לאכול ממנו בגלל טעמו המר.

בתאריך 9.7.13 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, אף שנאסר עליו להיכנס לביתה, מצויד ברעל הנ"ל, פתח את הכניסה האחורית עם מפתח שהיה ברשותו, כשהיה עם רעלה שכיסתה את פניו, והחדיר את הרעל הנ"ל לתוך גביע יוגורט שהיה במקרר, ובתאריך 10.7.13 בעת שהיתה בעבודה הכניסה את היוגורט לפיה, הבחינה בטעמו המר עד מאוד, ירקה אותו מפיה ונתנה לחברתה לטעום ממנו, ואף היא חשה בטעמו המר ובתחושה של צריבה

עזה בוושט למספר שעות.

בתאריך 29.7.13 הגיע הנאשם לכפר ____ עם רכב, כשהצטייד בלוחיות זיהוי מזויפות שאותן החזיק בתוך הרכב, עם רעלה ואמצעים נוספים שכיסו את פניו ומנעו מגע עם הרעל שהביא איתו, נכנס בהסתר לבית המתלוננת, אחת הבנות שלהם היתה בבית וראתה אותו, כשהוא אווז בידו מזרק, ולשאלתה מה הוא עושה בבית, יצא בחפזון מהדלת האחורית.

הנאשם נעצר בסמוך לאחר מכן במקום עבודתו בירושלים, כשברכבו היה ציוד רב, שבאמצעותו עשה שימוש ברעל, ציוד ששימש להסוואתו ולהימנע ממגע עם אותו רעל, פאוך' עם מזרקים, רעל באריזתו המקורית וציוד נוסף.

2. הצדדים הסכימו בהסדר הטיעון ביחס לענישה, כי יבקשו להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 65 חודשים מיום מעצרו, מאסר על תנאי לפי שיקול דעת ביהמ"ש ופיצויים למתלוננת בסך ₪ 150,000 אותם הפקיד הנאשם מראש בקופת ביהמ"ש על חשבון הפיצויים.

כמו כן, הוגשה הצהרת נפגע של המתלוננת, בה נאמר

3. ב"כ המאשימה נימקה את הסדר הטיעון בכך שיש בהסדר כדי לחסוך בהעדת עדים, ביניהם המתלוננת ובתם המשותפת של המתלוננת והנאשם, בכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם הוסיף שהנאשם הביע חרטה על מעשיו ושיתף פעולה עם כל הגורמים הרלוונטיים, והוא נעדר עבר פלילי.

כמו כן, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בטרגדיה שעבר הנאשם באבדן הבת שלו.

הנאשם אף הוא הביע חרטה במעשיו בדבריו בפנינו.

4. לאחר עיון בענין, נראה לנו כי מדובר במקרה חמור, אך לנוכח הנימוקים עליהם הצביעו ב"כ הצדדים, ובמיוחד הודאת הנאשם, קבלת האחריות והחרטה ונכונות הנאשם להפקיד מראש סכום פיצויים נכבד, שיש בו כדי להקל במידת מה על הנזק שנגרם למתלוננת ולבת שלה, לא ניתן לקבוע כי ההסדר חורג ממתחם הסבירות, ועל כן אנו מחליטים לאמץ את ההסדר.

5. לאור זאת, אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של שמונה וחצי שנות מאסר, מיום 29.7.2013.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים, שהנאשם לא יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו

עמוד 2

מהמאסר, עבירה מן העבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. פיצוי למתלוננת ולבת שהיתה נוכחת באירוע, בסך 150,000 ₪ מהן 75,000 ₪ למתלוננת ו-75,000 ₪ לבת, שיופקדו בחשבון נאמנות שתפתח האם בבנק, בו ייעשה שימוש לטובת הבת, לצורך טיפול בריאותי והוצאות אחרות באישור האפוטרופוס הכללי או באישור בית המשפט לענייני משפחה.

זכות ערעור 45 ימים מהיום.

ניתן ביום 20.3.2014